

Barterne kunne vel træffe Aftale om, hvorledes Forholdet skal være; men der er visse Forhold, hvor det ikke gaar an at blive staaende herved, f. Ex. med Hensyn til Forpligtelsen overfor Lærlinge, der blive syge. Det forekommer mig, at vi have en human Forpligtelse til ikke at stille Lærlingen saa fuldstændig retløs i saadanne Tilfælde, saaledes at Mesteren eller den, som skal oplære Lærlingen, ikke skulde have nogenjomhelst Forpligtelse overfor Lærlingen i Sygdoms-tilfælde. Vi maa i alt Fald overveie, om det er den gjældende Rets Regler, der i saa Fald kunne finde Anvendelse paa Lærlingen, eller om der ikke er Anledning til at sige, at visse af Bestemmelserne i nærværende Lov ogsaa skulle finde Anvendelse paa Lærlinge-forholdet overhovedet. Jeg mener kun, at dette Punkt bør ved Siden af de andre, som den høitærede Minister fremhævede, gjøres til Gjenstand for Thingets nærmere Overveielse. Saavidt jeg har set paa de Ændringer, der ere foretagne i Folkethinget, skjønner jeg isøvrigt ikke, at der er nogen af dem, som saaledes paa Forhaand stiller sig som saa uantagelig, at Lovforslaget af Hensyn dertil ikke skulde kunne gennemføres. Men den høitærede Minister fremhævede jo en ny Bestemmelse, som havde været i Regjeringsforslaget, nemlig om en Indskrænkning i Afdgangen til at antage Lærlinge. Bestemmelsen gik ud paa, at kun de maa antage Lærlinge, som, forsaavidt der findes Svendeproeve i vedkommende Fag, selv have bestaaet en saadan Proeve. Denne Bestemmelse har det høie Folkething ikke ment at kunne gaa ind paa, men, som bemærket, har den heller ikke været optaget i Lovforslaget, da vi sidst vedtog det. Det maa nu imidlertid fremhæves, at der er gaaet en Aarrække, siden vi sidst havde det til Behandling, og i den Aarrække har der været en glædelig Bevægelse indensfor Haandværk og Industri i Retning af at forbedre Tilstanden i Henseende til at fiktte Jagdygtigheden, og jeg antager, at det er et Udslag af denne Bevægelse, der har fremtaldt dette Forslag. Jeg ser, at det er særlig Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, der varmt har anbefalet det. Naar saaledes Repræsentationen for Industri og Haandværk vilser sig at lægge særlig Vægt derpaa, og naar det er i Overensstemmelse med hele den Bevægelse, der foregaar indensfor de paagjældende Fag, naar der gjør sig en Erkjendelse gjældende af, at Ordningen er utilfredsstillende, at navnlig den opvøgende Generations Jagdygtighed ikke er tilstrækkelig betrygget ved den bestaaende Ordning, og naar de, som have særlig Indsigt i og Interesse for disse

Forhold, ønske at faae denne Bestemmelse tilføiet, forekommer det mig, at vi i alt Fald have den bestemte Forpligtelse at tage dette Spørgsmaal under alvorlig Overveielse, og det er dette, jeg haaber, at det høie Thing ogsaa vil gjøre det til Gjenstand for. Jeg vil blot bemærke, at det forekommer mig, at denne Fordring ogsaa i og for sig er ganske naturlig, og jeg tilstaar, at de Bemærkninger fra Flertallet, som findes i Betænkningen, ikke have overbevist mig om, at der skulde være noget Urigtigt deri. Man kan ganske vist sige, at det er Lærlingen eller hans Forældre eller Børgere, der selv maa skjønne, om Mesteren er i Stand til at oplære ham. Hvis det imidlertid senere skulde vise sig, at den paagjældende Mester ikke har været i Besiddelse af den Dygtighed, der kræves til Uddannelse, og Lærlingen har gaaet Aar efter Aar uden at lære Noget, saa at det tilsidst, naar han skal vise, hvad han har lært, opdages, at han Intet kan, kunde man ganske vist, som Udvalget gjør, henvise til Bestemmelsen om, at han kan kræve Erstatning, men det er ikke tilstrækkeligt, thi de Aar af hans Ungdom, som han har spildt, kan virkelig Ingen erstatte ham. Derfor forekommer det mig, at det er et Forhold, som maa tages under nøieste Overveielse, om her ikke er en Bestemmelse, som baade i det paagjældende Fags og den opvøgende Ungdoms Interesse bør tilføies, for at derigjennem baade Fagdygtigheden og Ungdommens Uddannelse kan betrygges. Ganske vist kan man sige, at Afslæggelsen af en Proeve ikke frembyder nogen absolut Sikkerhed, men det forekommer mig dog, at det er bedre, end at der slet ingen Proeve er afslagt, thi i saa Fald har man slet ingen Legitimation for Dygtigheden. Jeg har blot villet fremsætte disse Bemærkninger for at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa de Henvendelser, der foreligger fra den paagjældende Institution og ogsaa fra Handelsstanden, som har sluttet sig dertil, for at de maa blive dragne frem, og for at vi maa faae Leilighed til at gjøre os bekendte dermed og undersøge de Grunde, der ere paaheraabte, thi jeg ser ikke, at de tidligere have været fremme, og forsaavidt er der Anledning til ogsaa i Henseende til dette Punkt at underkaste Lovforslaget en nærmere Overveielse. Isøvrigt anbefaler jeg ogsaa Forslaget til det høie Things velvillige Behandling, thi, som den ærede Minister bemærkede, staar det jo i det væsentlige paa det Grundlag, vi i sin Tid have vedtaget, og forsaavidt er der ogsaa al mulig Anledning til at fremme det.